

Jessen: Turde jeg ikke tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om Ministeriet ikke er villigt til at hde sin Hjælp til, at de Attester, der kræves med Hensyn til Erhvervelsen af Indfødsret, kunne faae den Paategning fra vedkommende Gesandtskab, der er nødvendig for, at Attesten kan siges at være fuldkommen i Orden. Der er nemlig forekommet flere Tilfælde, hvor Vedkommende, hvem der er tilstaaet Indfødsret paa visse Betingelser, har maattet skrive til Familien i sit Hjem for af vedkommende locale Embedsmand i den fremmede Stat at faae Attest for, at Intet fra den vedkommende Embedsmyndigheds Side er til Hinder for, at det undersaatlige Forhold kan anses for løst. For at saadanne Attester kunne være gyldige, udfordres imidlertid og maa udfordres, at der fra den høieste Autoritet, vel rettest fra Udenrigsministeriet eller i alt Fald fra det Gesandtskab, som vedkommende Stat har her i Landet, gives Attest om, at den locale Myndighed i det fremmede Land har været berettiget til at give en saadan Attest. Naar nu disse Attester fra de fremmede locale Embedsmænd indkomme til Ministeriet, blive de i Reglen sendte tilbage til vedkommende Ansøger, for at han skal tilveiebringe de yderligere Attester, som ere nødvendige, hvilket for Ansøgeren ofte er forbundet med uoverstigelige Vanskeligheder. Jeg vil derfor tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa, for at det, om muligt, ved Ministeriets Hjælp kunde lattes de Vedkommende at faae den Indfødsret, der nu ved Loven gives dem Adkomst til, endelig berigtiget.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun i Anledning af det Punkt, hvorpaa den sidste ærede Taler henlede Opmærksomheden, bemærke, at der ikke til mig er indkommet nogen Beklagelse fra de i Sagen nærmest Interesserede over, at der enten er lagt dem unødige Hindringer iveien, eller at der ikke er skaffet dem Rettelser i Henseende til Tilveiebringelsen

af de fornødne Attester. Det er imidlertid et Forhold, som jeg, da Opmærksomheden nu er henledet derpaa fra en anden Side end de i Sagen nærmest Interesserede, nærmere skal undersøge.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Madvig: Uagtet Lovudkastet ikke denne Gang har givet Anledning til nogen almindelig Forhandling, kunde der dog vel være Anledning til at nedsætte et Udvalg til Prøvelse af Alt, hvad der angaaer de enkelte Personligheder, hvilket bedst kan ske i et Udvalg. Jeg formoder vel, at dette Arbejde vil blive let, men jeg synes dog, at det er i sin Orden, at den hele Række af Personer bliver gennemgaaet og de fremlagte Attester efterseete. Jeg skal derfor foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af kun 3 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i denne Anledning, fattes dette Forslag under Afstemning og vedtoges med 38 St. mod 5.

Formanden: Jeg skal allerede nu gjøre opmærksom paa, at der ikke vil blive afholdt Møde her i Salen i de første Dage, og at jeg derfor vil foreslaae Thinget at afholde et nyt Møde endnu i Eftermiddag til Foretagelse af Valget af det besluttede Udvalg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Oprettelsen af en af Staten sikret Anstalt til Forsørg for Alderdoms og Døds Skuld."